

тѣшки узди распърсна по ония мѣста за въспоменание. А за да опрѣдели крайнитѣ на прѣвзетитѣ земи, заповѣдалъ да издигнатъ дванадесетъ каменни жртвенници на боговетѣ, които да приличатъ на голѣми кули, тъй щото даже до врѣмето на Плутарха Персийскитѣ царие, като минаваха тамъ та извършваха надъ тѣхъ Еллински жъртви. А виде Александра единъ младежъ нарицаемъ Андрокотта, и казваха че тойзи младежъ често пѣти бѣше казвалъ, че още малко остана за Александра да владѣе Индия, защото царѣтъ на оная земля се ненавиждаше и прѣзираше отъ поданицитѣ си, поради мжкитѣ, които даваше на тѣхъ и поради неблагородието му.

§ 63. Отъ тукъ обаче, Александръ като желаше да види и вънкашното море, та заповѣдалъ да направатъ кораби и мудро слажаше по рѣкитѣ. А това негово пѣтешествие съ корабитѣ си не бѣше тъй щото да не воюва, и безъ да не извърши нѣкое дѣяние. Защото като нападваше градоветѣ и като минаваше та подчиняваше всичко. А въ страната наречена на Маллитѣ, за които се казваше че бѣха най добритѣ Индийски ратници, случи се тъй щото безъ малко да му се прикжси животътъ. Но человекитѣ на оная страна съ стрѣление ги испжди отъ стениѣ на крѣпостта. И като намѣсти една стѣлба върху стената на крѣпостта, та първъ той се качи надъ стената; но случи се щото стѣлбата да се счупи та остана той съ малцина горѣ на стената,